

Előfizetési díj helyben:

Egész évre 10 kor. — III.
Egy óra 90 .
Egy hétre 20 .

—

Vidékre postai szétküldéssel

Egész évre 14 kor
Fél évre 7 .

—

Egyes szám 4 fillér.

SZEKELYSEG

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Főtér 7. szám alatt.

—

Hirdetések ezm. 8 fillér,
iparosok és kereskedők ked
vezményben részesülnek.

—

Nyiltér soronként 40 fill.

—

Fáziratok nem adóznak vissza.

Kiadja a marosvásárhelyi függetlenségi és 48-as párt
támogatásával
a „SZEKELYSEG” lapkiadóvállalat.

Felelős szerkesztő:
SZ. SZAKÁTS PÉTER.

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonja 101. sz.

Béka kuruttyolás.

Furesa ezimet adtunk — ugy-e
szíves olvasó — a jelen cikknek?

Nó de ne ijedj meg tőle, hisz a helyi
szurnalisztika még furesább titulusokat
is szokott osztogatni.

Igy például a „Szekely Lapok” ezi-
mét viselő nem szekely lap — (mert a
szekelyt mindig titi) — a mi ripor-
tereinket és munkatársainkat legutóbbi
számában a „Szekelység” zöldjei és
zöld békáinak keresztelte el.

Köszönjük, hogy — a tőle megszokott
udvariassággal és modorral —
nem varasbékának titulált.

Azt is elhiszük, hogy nem kis
megerőltetésbe került neki ez a nagy
önmeztartoztatás.

Igen tisztelt lapotársunknak brekegő
bókja nem sok gondot okoz ugyan nekünk,
de hogy mégis megemlékezzünk
róla: azt a hírlapírás tisztessége és
erkölcsisége nevében tesszük.

Isten látja a mi lelkiinket, hogy mi
a legjobb igyekezettel törekszünk la-

punkban az igazság, a becsület, a ko-
moly munka és a komoly elvi harez
szolgálatára.

Azt is láthatja a nagy közönség,
hogy a mi lapunk nem csip, nem mar,
nem gonyol, nem személyeskedik és
senkinek becsületében nem gázol, ha-
nem lehet tárgyilagossággal igyekszik
a napi eseményekről és szönyegen levő
kérdésekről tájékoztatni a nagy közön-
séget.

És ha néha élesebb fegyvert is hasz-
nálunk a megszokottnál és egy-egy
okvetetlenkedő urra rá is ütünk néha-
néha: ezt kizárólag csak akkor tesszük,
ha provokáltatunk reá, avagy ha a
közjó és igazság érdeke hangosan kö-
veteli.

A mi lapunkról senki sem mondhatja,
hogy a jog, törvény és igazság pörére
vetkezett szentháromságnak, avagy
bármiféle klikknek bérszolgája lenne,
mert a mi lételiünk forrását egyedül és
kizárólag a nagy polgárság puritán,

tiszta lelkiismerete, hazafiassága, komoly
elvi küzdelme és Magyarország függet-
lenségeért való erős lelkesedése képezi.

Elvitathatlan tehát, hogy az az alap,
a melyben mi születünk és állunk
tisztán erkölcsi alap.

És mert erős erkölcsi alapon állók-
nak érezzük magunkat: épen ez indít
reá, hogy t. lapotársainknak az erköl-
csökről is kuruttyoljunk, — arra kér-
vén az illetékes faktorokat, hogy a ki
nem érzi találva magát: az ne vegye
magára praedicationkat.

Erkölestről szólunk, mert a hírlap
írás terén is beszélhetni ilyesmiről, sőt
szükséges is néha.

A dolgok megfigyelése ugyanis azt
tanítja nekünk, hogy valamint a család-
apa mindig nemesítőleg hat az ő háza
népére, ha annak mindig csak a jót,
a szépet, a helyeset, az igazságot, az
erkölcsöt, a becsületet és ember meg-
becsülést hirdeti: azonképen a hírlap
is arra a nagy családra vonatkozólag,

A „SZEKELYSEG” eredeti tárcaja.

A gyémánt gyűrű.

Irtá: K. B.

A nagy pályaudvaron, a vonatok dübör-
gése közt egy kopottas ruhában ültözött
szegény ifju járkált a perronon. A megél-
hetés gondja miatt leeresztett fővel nézett
lábai elé.

Az egyik oszlop mellett hirtelen egy fénylő
tárgyat pillantott meg, lehajolt s mohón
kapott utánna, remek szép arany gyűrű volt,
a közepén egy vagyont érő óriási gyémánt-
tal. Először körül tekintett, hogy vajon
nem látja valaki s mikor meggyőződött ar-
ról, hogy senki sem méltatja figyelemre,
a drága ékszeret zsebre vágta.

Ez az enyém, én találtam meg, a sors-
nekem rendelte, legalább megvagyok mentve
a nyomorúságtól.

Lelkiismerete ugyan tett egy pár ellen-
vetést, de a fényes tárgy s annak óriási

értéke hamar lecsillapította a benső szözet
vadjait.

Elfogom adni s a pénzzel majd valami
vállalathoz fogok.

A szegény ifju azonban előbb gyönyör-
ködni akart a talált ékszer pompájában s
ki ment a városligetbe, hol egy padra ülve
bámulta a gyémánt csodás fényét. Este felé
járt az idő. Az elmélyedt ifju nem vette
észre, hogy a távolból figyelik. Egy még
kopottabb külsejű magas embernek is fel-
tűnt az ifju kezében levő pompás gyűrű.
Észrevétlenül háta mögé lopódzott, az ifjut
torkon fogta s addig szorongatta, míg össze-
nem esett. Aztán kikapta kezéből a drága-
ságot s tovább iramlott, ott hagyva félhol-
tan a szerencsétlen embert.

Zsákmányával egy a kétése egyénéktől
jól ismert kereskedőhöz rohant, hogy nála
készpénzre beváltsa az ékszeret.

A kereskedő meglepetve bámulta az oda-
nyújtott kincset s így gondolkozott: Ezt
ugy se tudom megfizetni s a gazember is
csak ugy lopta, tehát lefogalom ezt ma-
gammak.

A magas ember nyugtalanul várta a pénzt,
de a kereskedő eltette a gyűrűt szekré-
nyébe s egy krajezárt se adott neki érte.

— Kérem a pénzt.

— Miféle pénzt?

— No hát a gyűrűért.

— Ez a gyűrű az enyém volt, tegnap-
előtt hitvány gazemberek betörték laká-
somra s több drágasággal együtt ezt a
gyűrűt is elemelték. De szerencse, hogy
legalább ezt megkaptam. Menjen dolgára.

— Én követelem a pénzt, vagy a gyűrűt!

— Na nézzék csak ezt a semmirekellőt,
még ő áll az erdő felől, nem takarodik,
azonnal rendőrért kiáltok.

A magas ember nem tágitott, a keres-
kedő se. Rendőrért küldött, a ki aztán el-
csipte a garázdálkodó atyafit s elzáratta.

Itt nem szakad meg a gyűrű története.
A kereskedőnek csinos felesége volt, a ki
férje távollétében gyakran szokta annak
szekrényét felkutatni. Most rátalált a gyö-
nyörű gyűrűre. Felhuzta ujjára s ugy ta-
lálta, hogy pompásan áll neki. Valóban a

Az osztálysorsjáték sorsjegyei megérkeztek!

kaphatók. Kérem a tisztelt közönséget, szerezze be nállam sorsjegyeit, pontos és discret kiszolgálásról biztosítom. Vidékre portómentesen küldöm! — **Nállam nyertek: 15802.** számú **10.000** koronát, **65579.** számú **10.000** koronát, **51662.** számú **2000** koronát, **51669.** számú **2000** koronát, **51659.** számú **1000** koronát, **93982.** számú **1000** koronát stb. jelentékeny összegeket.

190.

SIMON FERENCZ sorsjegy üzlete Marosvásárhelyt, Főtér.

a melyhez szól, teljesíthet igazi apostoli, nemesítő és nevelő missiót is; de ha erről az utról letér: akkor igen könnyen rákfenéjévé és mételezőjévé válhatik a társadalomnak és annak belbékéjét és minden ethikai tartalmát rendszeresen feldulja.

Ahelyett tehát, hogy nemesítene és nevelne: romboló munkát végez.

Azt is jegyezzük jól meg, hogy minden családban olyan az érintkezés, a szeretet, az előzékenység és tárgyalási modor, a minőt a család feje meghonosít körében.

A mi lapjainknak olvasói is a napi eseményekről és kérdésekről impressiókat akképp nyerik és véleményeiket akképp alkotják meg és a felszínre került kérdéseket rendszeresen akképpen tárgyalják, a mint azt lapjaink elejiből viszik.

Ha tehát mi azt akarjuk, hogy lapjaink missziót teljesítsenek és igazi nemesítő hatással legyenek társadalmunkra, akkor igyekezzünk: első sorban is arra, hogy mi is nemes hangon diskuráljunk és komoly férfiakhoz illő elvi magaslatocon állva, igaz, komoly munkát végezzünk.

Tegyük félre piszkos és utálatos személyeskedést, ne üzzünk mindenkiből gúnyt, ne igyekezzünk egymás sorai közé és embertársaink tetteibe olyasmit olvasni be, a minék még a látszatáról se lehet szó, szóval min-

nőnek szépségét tisztesen kiemelte ez az ékszer, ugy annyira, hogy a színházi estéken egy huszártisztnak is felűnt a nő is, az ékszer is.

A tiszt megismekkedett a nővel annak rendje és módja szerint, harmadnapra pedig megszöktette a csinos asszonyt az ékszerrel együtt. A dolognak a vége az lett, hogy a férj oriai szarvakat kapott, a nő még borzasztóbb nyomorúságba süllyedt, mert egy önfeléd pillanatban a tisztnek ajándékozta a drága gyűrűt, a ki azzal Monte Carlo játékbarlangjaiba próbált szerencsét.

A szeszélyes istenasszony eleinte kedvezett, mert meglehetősen összeget nyert kezdetben . . .

De minden változandó itt e földön. Így a játékosok szerencséje is. A tiszt egy hét alatt elvesztette a százezer forintot, a mit a gyűrűért kapott. Nem csak ez uszott el, hanem az a pár ezer forint is, a melyet véletlenségből az ezred pénztárából magával vitt.

Folyt. köv.

den szavunkban és munkánkban a jó izlés, a tisztesség és a becsületes, minden gyanúsítást, áskálódást, okvetlenkedést, piszkolódást, gunyolódást és elferdítést kizáró őszinte meggyőződés és mindenek fölött az igazság fáklyája világítson.

Azért írjuk mi ezen sorokat, mert érezzük, tudjuk és sok embertől hallottuk, hogy az a tárgyalási modor, a mely a helyi a lapokban újabban lábba kapott, — de melyet nyugodt lélekkel mondhatjuk, hogy nem mi hamisítottunk meg, — nem való hozzánk és főleg nem való a mi művelt társadalmunkhoz.

Annyira jutottunk, hogy tárgyalási modorunk már a hullók osztálya felé jár.

Lapunk munkatársai egy másik lap-társunk által — csak legutóbbi számában, — a zöld békák osztályába soroltattak és a provocatió folytán szinte oda jutottunk, hogy mi is felállítsunk egy osztályt t. i. a varas békák osztályát.

Ezt azonban mi nem tesszük.

Tiltja izlésünk ilyen hangon írni és tiltja az olvasó közönségünk iránt tartozó tisztelet.

Hanem itt megállunk egy perezre. Érezzük, látjuk és halljuk, hogy ez tovább nem mehet.

Segíteni kell a dolgokon. Öntudatra kell ébredjünk.

Egyedül töltünk függ, hogy a komoly gondolkozástól és higgadt megfontolástól el ne zárkozzunk.

A nagy társadalom már utálattal nézi a sok üres szószátyárkodást, személyeskedést, gunyolódást és örökös torzsalkodást, melynek alatta leginkább a közjó és a közérdek szenved.

A ki tollat vesz a kezébe, hogy sok emberhez szóljon, az vessen számot önmagával.

Művelt embernek tartja-e magát? Érdemes-e arra, hogy a tisztességes hirlapírói titulust viselje?

Ha igen: akkor félre tehát minden piszkos fegyverrel és hirlapírói versenyünk kizárólag a közjó érdekeire, a jó erkölcsök, a tisztesség és becsület hirdetésére irányuljon.

Tárgyaljunk komoly hangon, férfiakhoz illő elvi magaslatocon és ezen a téren ki-ki hirdesse a legjobbat és legszébbet, a mit lelke diktál.

Igy a társadalom is elhiszi, hogy komoly munkát akarunk végezni, — különben nem.

Ép ezért komoly szót emelünk e helyen.

Őszinte, nyílt, becsületes lélekkel és igazi jó akarattal hívjuk fel lap-társainkat, hogy jövőre változtassanak az egy idő óta követett módszeren, változtassunk lapjaink hangján és iskolázatlan modorán.

* * *

Vajha ez a komoly intelem és felhívás ne válna az illetékes faktorok előlt azzá, a mi a jelen ezik fölé van írva, üres „béka karuttyolással“!

Bizony, bizony hisszük, hogy a közjó, a tisztesség, a becsület és jó izlés megköszönné nekünk.

Jönnek a színészek!

A tekintetes városi tanács játszási engedélyt adott *Krémer* Sándor eperjesi színgazgatónak november 20-tól, két hónapra. Tegnap városunkban tartózkodott *Barothy* Rezső, *Krémer* titkárja, a kit a közönség még *Micssei* F. György pallér ur és színgazgató itt léte idejéből ismer. Megvallva őszintén, bizonyos aggodalom fogott el erre a hírre. Ide az erdélyi bérczek közé nem jutott el még *Krémer* Sándor neve, s a mit tudunk róla, az eperjesi újság információja adja dült betűkkel. Aztán a mi közönségünk nyakig van a „*Ripacsokkal*“ s az olyan *Micssei* féle „művészekkel“, kik szelíden szólva, a kultur missiót a borotva késnél kezdték.

Mondom nem ismerjük *Krémer* Sándort, sem színtársulatát. Véleményt róla nem is mondhatunk egyelőre. Annyit azonban előre is jelezhetünk, hogyha oly gondolatokkal kíván hozzánk jönni, mint *Micssei*, itt Marosvásárhelyt hosszas maradása nem lesz. *Barothy* titkár adhat új igazgatójának kellő felvilágosítást „*Micssei* gondolatairól.“ Ha azonban közönségünk jogos kívánságát kifogja elégiteni, Marosvásárhely oly „fészket“ biztosít neki, mely anyagi esztergősi tekintetben is emelni fogja színész gárdáját.

Várjuk *Krémer* Sándor színtársulatát azzal a jó reménységgel, hogy megértett benünket.

Désy Zoltán főispánsága.

Tájékoztató és felvilágosító mindazoknak, a kiknek jó szemük van és nem látnak, jó fülük van és nem hallanak, olvasni tudnak és még sem tudnak.

Ujból a fenti cím alatt cikkezünk.

Mai napon nem aktuális ugyan már ez a kérdés, a melyet a fenti cím kifejez, de hát minden félreértés eloszlatása céljából

UJDONSÁG! UJDONSÁG! UJDONSÁG!

Agárdi Bucher-féle kitünő rizling édes must naponta, 14 napig friss szüretelés!!!

Perzselt téli szalonna. *Házi hájzsír, naponta friss olvasztás.* Friss tepertű. Mindenféle sajtok. Legfinomabb tömlő turó. *Gyalult sós és fejes káposzta.* Friss mustárliszt. *Kész házi mustár.* Ó-borból főzött házi konyak. Kis üstön főzött ó-szilviorium. Finom törköly pálinka. Legjobb baraczk pálinka. Uradalmi írós vajjal készített kiflik. *Védjeggyel ellátott komlós czipók* és soroksári rozskenyér és *kovácsos házi busakenyér* kaphatók

Jó írós vajat vesznek napi áron bármennyit.

HOFMAN KÁROLY

sütődéje, fűszer-, liszt- és csemege kereskedésében
Szent-Miklós-utca 8. szám. 220.

kénytelenek vagyunk újból a fenti témáról írni.

Okot erre az, arisztokrácia, bírtokos és „honorator osztály jelöltje”-nek és a minden megüritült állás örökös pályázójának és örökös bukójának lapja adott.

Lapunknak ma egy hete megjelent számában ugyanis egy hír látott napvilágot, a mely újságírói kötelességből kifolyólag constatálta azt az eltagadhatatlan tényt, hogy a főispáni válság alkalmával igenis sok szó esett közszeretben álló alispánunknak főispánná leendő kinevezetéséről.

Azon cikkünkben hangzott az, hogy a közohajnak adtuk kifejezést akkor, a midőn a főispáni kérdés megoldása után most már eddigi állásának a megtartására kérjük mi is a jeles és mindenki által tisztelt, közszeretben álló alispánt.

Tettük mi ezt azért mert már a főispáni válság előtt is halottunk az alispán ur távozásáról és mert egy olyan közigazgatási kapacitásnak és energikus, moderna gondolkodású és képzettségű, munkaszerető embernek, mint a minőnek Désy Zoltánt ismerjük, a ki parlamenti iskolázottsága és nagy gyakorlati tapasztalataival fogva valóságos nyereség lehet, vármegyéjére nézve, ha állását megtartja: az alispáni székben való megmaradását a közjó érdekében állónak tartjuk.

Cikkünknek megírására még egy ok indított.

Mint tudjuk, mióta megüritülés elébe néz az alispáni állás: előállott egy csomó alispán jelölt, minden vonalon megindult a korteskedés, családi politika és versengés és mint a dolgok folyásának közvetlen szemlélői látjuk, hogy vármegyénk belbékéje nagy bomlásnak néz elébe, de tudjuk azt is, hogy Désy Zoltán megmaradása ennek is elejét venné, mert vele szemben ellenjelölt nem akadhatna.

Mind a két szempont tehát, a mely cikkünket irányította, egyedül a közjónak és közohajnak vélt szolgálatot tenni.

Tisztelt lapársunk jónak látta ezen becsületes és őszinte kijelentéseinknek neki rontani és sorai közé a tőle megszokott durvasággal és gorombasággal félhivatalos színezetű páva tollakba ültözködve olyan dolgokat belemagyarázni, a melyek a mi intenczióinktól a legtávolabb állottak.

Azt írja társadalmunk és vármegyénk oly nagyon szeretett kedvencének lapja, hogy a „Székelységben” az iratott *kellő írás és sajtó hibákkal, hogy Désy volt a főispán jelölt s a sorok között a megszokott tapintatlanság folytán ki volt vehető, hogy e törekvés hajótörése okozta azt, hogy Désy Zoltán meg akar válni alispáni állásától.*

Erre csak két megjegyzésünk van, az egyik az, hogy kétségbe vonjuk a józan eszét azon embernek, a ki a mi cikkünkben ilyenmit tudott kiolvasni, a másik pedig az, hogy a míg ki nem fogja mutatni t.

lapársunk kérdéses cikkünkben a „*kellő írás és sajtó hibákat*”, mindaddig minden kritikán alól álló eljárásnak nyilvánítjuk az olyan újságírói eljárást, a mely tudva és akarva, valótlanosságokat ír, csak hogy egy lapársárol becsmérőleg nyilatkozhassék.

Tudjuk ugyan, hogy t. lapársunknak füres handabandái a közvélemény előtt érték és számbavehetőség tekintetében még null fokon is alól állanak, azt is tudjuk, hogy ezen szempontból tekintve jelen cikkünk teljesen felesleges lenne, ám de miután első cikkünk roszakaratulag és tervszerűséggel félre magyaráztatott, a közvélemény tájékoztatására szükségesnek láttuk a fentiek kinyilatkoztatását.

Válasz.

A helyben megjelenő „Egyetértés” című, kül-teleki nivón álló nyomtatott papiros tegnapi számának hirrovatában valaki „*Szelid megjegyzések*” című cikkemre reflektálva, oroszlánbört vesz magára és személyeskedve engem, mint legyet (musca) oktat.

En is azt mondom erre, mit a róka mondott a mesében: „Magnopere me terruisses, nisi *aures tuae* indicuissent, *qualis leo esses!*” Magyarul: „Nagyon megijesztettél volna engem, ha csak *füleid* el nem árulják, hogy *milyen oroszlán* vagy!”

Hát mindenek előtt tisztelt oroszlánbörbe bujtatót uram felvilágosítás képpen előre bocsátom, hogy nem a katolikus nevelésről tárgyaltam, hanem a status gymnasiumok *mai* szelleméről, az azokban divatos ferde nevelésről s végül ezen nevelés káros hatásairól.

Hogy ehhez valaki hozzászólhasson, nem kell ahhoz hosszú teoriák ismerete, mit ön csak a „*philosopterek*”-ben tételez fel; ezek tények, mit a közvélemény elismer, s mit minden nap, minden óra fényesen igazol. Nem akart az én cikkem értekezés lenni a nevelésről, csak szelid megjegyzéseimet tartalmazza. Ehez pedig nem kell paedagogiai ismeret!

„*Nem szép megüritni azt, a kinek hálával tartozunk.*” Igaz, helyes! Csakhogy ezt a mondást itt tévesen alkalmazza tisztelt oroszlánbörbe bujt uram! Én nem ütök senkit, csak a szín igazságot konstátálom.

Mult év októberében a helyi r. k. főgymnasium ifjusága jubileumi ünnepélyt rendezett, a mely ünnepélyt alaptalanul megtámadott a kolozsvári „*Ujság*.” Én az alaptalan vádakkal szemben az „*Ellenzék*” november 2-iki számában megvédtém az ifjuságot és annak vezetését.

Ezt annak az illusztrálására, hogy nem ütök senkit, hanem csak az *igazságot szeretem és hirdetem.*

„Fiatalos kifakadásaimra azért nem válaszolhatnak, mert *leo non capit muscas*”, azaz az oroszlán nem kap a legyek után? Csakhogy ezt az oroszlánt a *füleiről* megismeri a légy; s bizony-bizony nem is ajánlatos utánna kapdosni, mert ez a légy mérges és veszedelmes légy, melynek szúrása *veszedelmes.*

Szenner József.

H I R E K.

Marosvásárhely, 1901. november 10.

— **Kolozsvár főispánja v. b. t. t.** Mint értesülünk Kolozsvár város főispánját Gróf Bély Ákost Ő felsége legközelebb valóságos titkos tanácsosnak fogja kinevezni az E. M. K. E. érdekében kifejtett munkássága elismeréséül.

— **Kinevezés.** Az igazságügyi miniszter dr. Radványi Géza ügyvédjelöltet a helyi törvényszékhez aljegyzővé nevezte ki.

— **Eljegyzés.** Báró Kemény Ákos a tegnapi napon tartotta eljegyzését Zeyk Czezil urhölgygyel, özv. Zeyk Dánielné bájos és szép leányával. Őszinte szívből gratulálunk.

— **Esküvő.** Balla Aladár vármegyénk kiváló aljegyzője tegnap — kedden — tartotta esküvőjét Pataky Blanka urhölgygyel Békés-Csabán.

— **Házasság.** Benkő Károly mészáros a napokban veszi nőtül Dali Vilma kisasszonyt Kolozsvárról.

— **Megyei rendkívüli közgyűlés.** Csíkszentmihályi Sándor János vármegyénk főispánjává történt kinevezése alkalmából Marostordavármegye törvényhatósági bizottsági tagjait, folyó évi november hó 16-án délelőtt 11 órára rendkívüli közgyűlést hívott össze a vármegye alispánja.

— **Az újból megüritült megyei árvaszéki állás.** Ugy halljuk, hogy Dr. Szász Károlynak, ki az újonnan megüritült árvaszéki állásra ismét pályázóként jelentkezett, az új tisztujtás alkalmával sem fog simán menni a dolga, mert már is egy néhány kitünő képzettségű ifju munka erő — s a mi fő — megyei születésű ember is fog arra reflectálni. Legközelebről többet is fogunk mondhatni erről.

— **Mezőbándi községi pénzsikasztás és okirat hamisítás.** A helyi kir. törvényszéknél a kir. ügyészség indítványára — az alispán megkeresése folytán vizsgálat indított Szekecs József m.-bándi volt pénztárnok ellen sikkasztás-címén, azonban a vádat a kir. ügyészség azon a czímen, hogy csak nagyobb foku szabálytalanságok fordultak elő a pénz kezelés körül, elejtette. Mint értesülünk azonban Mező-Bánd képviselő testülete átvette a vád képviselét és Dr. Sárkány Miklós ügyvédet bízta meg a vádirat benyújtására, a ki ezen megbízásnak már eleget is tett. A nagy közönség kíváncsian néz a fejlemények elé.

— **Sepsiszentgyörgyi botrány.** Az utóbbi időben a diákok között egy életrevaló eszme indult meg országszerte, a régi magyar ruha újra életbeléptetése. A sepsiszentgyörgyi Mikó-collégium diákjai is elhatározták, hogy ezután magyar ruhában járnak és — amint értesülünk — tanáraik eltiltották viselését. Hogy mi indította a tanárokat erre, még elképzelni sem tudjuk, ha csak nem Mayer tanár hazafiatlansága, mely Sepsiszentgyörgyön annyira ismeretes.

— **Az Egri szoborra,** szerkesztőségünk gyűjtése, e héten 13 kor 50 fill-re szaporodott.

Mestitz Mihály és Fiai legnagyobb butorraktára

Maros-Vásárhelyen és Kolozsváron.

leszállított olcsó árban, jótállás mellett saját gyártmányú teljes lakásberendezések és mindenféle butorok a leggyeszerübbtől a legdiszesebbig. Épület asztalos munkák és teljes berendezések akár saját, akár adott rajzok szerint a legjutányosabb árak mellett! — Amerikai tölgyfa parkettek olcsó árban, kívánatra azoknak jótállás melletti lerakása!

==== Gyermekköcsik! Szőnyegek! Függönyök nagy választékban olcsón kaphatók! ====

— **Az arezképes igazolvány.**
A budapesti—kolozsvári vonalon mulatságos jelenet történt a napokban: Egy fiatal emberekből álló társaság, hogy unalmát elűzze, kártyázni kezdett. Javában ültették a kalábert, mikor belépett a vizsgálókalauz.

— Kérem a jegyeket! — szólalt meg.

A társaság egyik jókedvű tagja vicezeledni akarván, a tökfilkót nyújtotta a kalauznak.

— Tessék! Itt van az én jegyem!

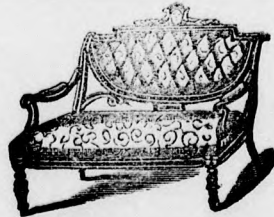
— Bocsánat, — nyújtotta vissza a kalauz, — nem tudtam, hogy arezképes igazolvánnyal térszik utazni!

— **86 millió gombostű naponként.** Ime egy új és megoldatlan probléma szecessziós írók számára. A legnagyobb gombostűgyár a világon Birminghamban (Anglia) van és körülbelül 37 millió tűt gyárt naponként. Az angol gyárak összesen 56 millió darabot, a francziák 20 és a németek 10 milliót, egész Európában minden nap 86 millió darab gombostűt gyártanak. E horribilis summánál önkénytelenül fölmerül a kérdés: mi lesz ebből a sok túból. A legtöbb elvész és csak igen kevés megy tönkre törés által. Ha Európa egész lakosságát 240 millióra becsüljük, akkor csak minden harmadik embernek kell naponta egy tűt elveszítenie, hogy az egész 86 milliónyi mennyiség elhasználtassék. Ez kitesz naponta 24.000 koronát. A gombostűk gyártása sokkal gyorsabban történik, mint a hogy egy ember olvasni tud. Az a kérdés már most, hogy hová tűnt el a sok gombostű és hogy van az, hogy az emberiség még mindig nem jár állandóan gombostűkön?

— **Mondja Hegyesfalvi bácsi?**

Hol kapható a legjobb és legolcsóbb rum? Hol kapható a legjobb kisüsti seprő és szilvapálinka? Hol kapható a valódi székely fenyővíz? Hol kapható a legjobb és legolcsóbb likőr? vagyis magyarosan mondva édesített italok u. m. állás, császárkörtve, megyszesz, vanília, narancs, citrom, fodormenta, Chartreuse, róza, ánisset, Bendek-tiner, punsch essencia és még mindenféle más édesített italok? Hol kapható a legjobb és legolcsóbb egészséges kádeczet. Hol kapható a legszebb és legolcsóbb képes levelezőlap? *Édes öcsém csakis a megyesfalvi rum, likőr és cognac-gyár nagy raktáraiban Széchenyi-tér 50 sz. (Baruch ház) és Széchenyi-tér 29 sz. a nagymészárszék térszomszédságában.* (229.)

Minden hölgy! aki szép és sima üde arcából óhajt, s meg akar menekülni szeplőktől, bőrkiütésektől, pörseésektől stb. az forduljon kizárólag csakis az én általános elismert női pipere különlegességi osztályomhoz, a hol eme szakbavágó minden világeztéknek ösmert különlegessé-

Alapított 1884.

Butor hitelben és készpénzért minden áremelés nélkül Grünbaum Sámuel első kárpitos, asztalos és butorraktárában

113.

Marosvásárhelyt, Szent-György-u., Takarékpénztár épületben.

20-0.

Raktáron tartok nagy választékban, kizárólag száraz fából készült háló-, ebédlő-, szalon- és uri berendezéseket, melyek saját műhelyemben készülnek. Bárminemű kárpitos és asztalos munkát

javításokat régi butorok dívatos átalkítását a legolcsóbb árban teljesítem részletfizetésre is. Elvállalom átköltözési munkát és mindenféle kőműves munkát. Cserék, csúcsok nagy választékban. Tisztelettel Grünbaum Sámuel.

gek friss és jótállás melletti jó minőségben megérkeztek s azok a **legolcsóbb árak mellett** szerezhetők be

BENŐ B. R.

illatszerezésnél, mint speczálístánál Marosvásárhelyt, Bolyai-uteza, Papp-palota.

Szerkesztői üzenetek.

I. Imre. Az országgyűlési képviselők évi fizetése nem 4000 forint, hanem 3200. Természetes Makkaik is annyit kap. A képviselők fizetése nem foglalható.

Vásárhelyi. Jogvégség nem kell hozzá. Elég érettségi és jó ha van 1—2 évi praxis.

(— **előfizetőnek.**) Fegyverbíroságot kér.

Tudósítónak K-Vásárhely. Az említett elbeszélés eltévedt valahogyan, ha van másolata, kérjük ismételt beküldeni. Üdvözlöt.

R. Gy. Persze, hogy nem illett. Azért ön ne álljon bosszút, mert az sem járja.

Grünbaum Sámuel. Helyben. Kérésére írhatjuk, hogy lapunk egyik számában megjelent „Nincs többé váltó óvatolás” című közleményt nem ön írta. Arra pedig, hogy melyik Grünbaumra vonatkozik, csak annyit mondhatunk, hogy a kinek nem a köpenyege, ne vegye magára.

CSARNOK.

A maroszéki nemzetörtség s a 87-ik honvéd zászlóalj története.

Nagy Sámuel emlékei után írta: **Király Béla.** (Folytatás) 10.

A feketehalmi esata után a 87-ik zászlóaljat a Bánátba rendelt sereghez osztották be. A székely honvédek Szászváros és Hátszegen át vonultak rendeltetési helyükre. A vaskapunál 1849. április 16-án heves csatájuk volt a császáriakkal, a melyet a honvédek nagy diadallal nyertek meg. A Bánátba érve Tolnai Gábor őrnagy Lugosnál parancsot kapott, hogy három ágyuval s egy századdal kémszemlét intézzen a Temesvár felé húzódó osztrák sereg oldala ellen.

Ez alkalommal Tolnai Gábor őrnagy küldte Gegő Károly derék főhadnagyot, hogy foglalja le a verecezi postát. Gegő az ellenséges potyázásuk daczára is nagy bravúrral csipte el a nevezett postát. Az elfogott levelekből aztán pompásan meg lehetett tudni az ellenséges hadállását.

Tolnai Gábor e szerint rendezte előre nyomulását. Kleknél találkozot egy sokkal nagyobb számu ellenséges csapat. Mégis bizva zászlóaljának hősi bátorságában, hideg

vérrel foglalt állást a sokkal számosabb ellenséggel szemben. Erős támadás s kemény ütközet után vissza is nyomta az ellenséget. Feladatának tökéletesen megfigyelve csatlakozott a főserghez s részt vett a fehértemplomi ütközetben, melynek következtében Puchert visszanyomták Oláhországba. Később a zászlóaljat Ó-Becsére rendelték, a hol Guyon tábornok vezénylete alá osztották be. Ekkor Tolnai Gábor és Nagy Samu szabadságot kapva. Zeyk László százados vezette szokott ügyességével a zászlóaljat. Guyon alatt sokat szenvedett a 87-ik zászlóalj, több halottja és sebesültje volt. Utóbbiak közé tartozott e hős bátorságu fiatal főhadnagy, Déry Károly, kinek jobb lábszárán a nagy hust egy egy tizenkét fontos ágyugolyó leszakasztotta, továbbá Krizbai hadnagy, kinek jobb vállát zuzta szét egy ágyugolyó s midőn hátravitték, egy gránátjörte be a mellét.

A becsei ütközet után Guyon hadosztályával együtt a 87-ik zászlóalj is a szeghegyi táborba rendeltetett.

Ekkor érkezett vissza Tolnai Gábor és Nagy Samu szabadságolásuk után a zászlóaljhoz.

1849. július 12-én tudta meg Guyon tábornok, hogy Jelasich, Ottinger és Horváth német tábornokok vezérlete alatt a Ferencsatorna megett 10 zászlóalj, 56 ágyu, 3 vasas és egy uhlanus lovas ezredből álló hadsereg tanyázik.

Ennek következtében a 87-ik zászlóaljnak rendeletet adott, hogy a Hegyesfalu melletti síkságon foglaljon állást két ágyuval s egy század Boeckai huszárral. Ez meg is történt. A negyedik század Zeyk László százados alatt előrségre vonult, az első századdal pedig Nagy Samu foglalt állást 200 lépésnyi távolságban Zeyk századának támogatására.

(Folyt. köv.)

Főmunkatárs: **Groszlány Gábor.**

Családi nemességek
kikutatása
és családfák összeállítása

szerey díjazással
= elfogadjatik =

Bővebbet a kiadóhivatalban.

223. 14-0.